

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 526/2014**2022/EØS/13/34**

av 12. mars 2014

om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for fastsettelse av en tilnærmet verdi for kredittrisikotillegget og et begrenset antall mindre porteføljer i forbindelse med kredittverdijusteringsrisiko(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012, særlig artikkel 383 nr. 7 tredje ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Anvendelsen av den avanserte metoden for å fastsette kravene til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisiko («Credit Valuation Adjustment risk», «CVA risk») kan omfatte motparter som det ikke foreligger kredittrisikotillegg i kredittapsbytteavtaler («Credit Default Swap spread», «CDS spread») for. Dersom dette er tilfellet, bør institusjonene anvende et kredittrisikotillegg som er hensiktsmessig med hensyn til motpartens kredittvurdering, bransje og region («tilnærmet verdi for kredittrisikotillegget») i samsvar med artikkel 383 nr. 1 tredje ledd i forordning (EU) nr. 575/2013.
- 2) Reglene for fastsettelse av tilnærmet verdi for kredittrisikotillegget i forbindelse med kredittverdijusteringsrisiko bør omfatte bruk av brede kategorier for egenskapene kredittvurdering, bransje og region, og de bør gi institusjonene den nødvendige fleksibiliteten til å fastsette den mest hensiktsmessige tilnærmede verdien for kredittrisikotillegget basert på deres sakkyndige vurdering.
- 3) Når det angis nærmere hvordan institusjonene skal ta hensyn til de enkelte utstedernes kredittvurdering, bransje og region ved beregningen av en hensiktsmessig tilnærmet verdi for kredittrisikotillegget i forbindelse med fastsettelsen av kravene til ansvarlig kapital i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, bør det fastsettes regler for hvordan det skal tas hensyn til disse egenskapene, med henvisning til minstekravene for hver egenskap, for å sikre en harmonisert anvendelse av dem.
- 4) Når det gjelder enkeltutstedere som det foreligger en forbindelse mellom, for eksempel mellom en regional eller lokal myndighet og staten, bør det være mulig å tillate at en hensiktsmessig tilnærmet verdi for kredittrisikotillegget beregnes på grunnlag av kredittrisikotillegget for en enkelt utsteder, dersom dette fører til en mer hensiktsmessig vurdering.
- 5) For å oppnå en hensiktsmessig beregning av kravet om dekning av kredittverdijusteringsrisiko bør en tilnærmet verdi for kredittrisikotillegget fastsettes ved bruk av data som er observert i et likvid marked, og antakelser om data, for eksempel interpolering og ekstrapolering av data knyttet til ulike løpetider, bør være solid fundert.
- 6) For å sikre ensartet praksis blant institusjoner og for å unngå inkonsekvens, og i lys av at implisitt misligholds-sannsynlighet («probability of default», «PD»), kredittrisikotillegg i kredittapsbytteavtaler og tapsgrad ved mislighold («loss given default», «LGD») utgjør en ligning med to ukjente variabler, og at markedspraksis er å anvende en fast verdi for LGD for å utlede implisitte PD-verdier fra markedsobservasjoner av kredittrisikotillegget («market spreads»), bør institusjonene anvende en verdi for LGD_{MKT} som er forenlig med den faste LGD-verdien som markedsdeltakere vanligvis anvender for å utlede implisitte PD-verdier fra de likvide handlede instrumentenes kredittrisikotillegg som er blitt anvendt for å fastsette en tilnærmet verdi for kredittrisikotillegget for den berørte motparten.
- 7) Med hensyn til tillatelsen til å bruke den avanserte CVA-metoden for et begrenset antall mindre porteføljer er det hensiktsmessig å anse en portefølje som en motregningsgruppe som definert i artikkel 272 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013, å ta i betraktning antallet transaksjoner som ikke er omfattet av metoden med interne modeller (IMM), men som er underlagt kravet om dekning av kredittverdijusteringsrisiko, og størrelsen på motregningsgrupper som ikke er omfattet av metoden med interne modeller, men som er underlagt kravet om dekning av kredittverdijusteringsrisiko, og, for å ta hensyn til institusjonenes ulike størrelser, å begrense dem som en prosentdel av det samlede antallet

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 148 av 20.5.2014, s. 17, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 81/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 44 av 2.7.2020, s. 65.

transaksjoner som er underlagt kravet om dekning av kredittverdijusteringsrisiko, og som en prosentdel av den samlede størrelsen på alle motregningsgrupper som inngår i beregningen av kravet om dekning av kredittverdijusteringsrisiko.

- 8) For å redusere muligheten for avbrudd i bruken av den avanserte CVA-metoden for et begrenset antall mindre porteføljer bør bruken av den avanserte CVA-metoden opphøre bare når kvantitative grenser overskrides i to påfølgende kvartaler.
- 9) For at vedkommende myndigheter skal kunne utføre sine tilsynsoppgaver på en effektiv måte, bør de videre få kjennskap til det når kravet om et begrenset antall mindre porteføljer ikke lenger er oppfylt, og institusjonene bør derfor underrette vedkommende myndigheter i slike tilfeller.
- 10) Denne forordningen bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske banktilsynsmyndighet har framlagt for Kommisjonen.
- 11) Den europeiske banktilsynsmyndighet har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Fastsettelse av en hensiktsmessig tilnærmet verdi for kredittrisikotillegget

1. Den tilnærmede verdien for kredittrisikotillegget for en gitt motpart skal anses som hensiktsmessig ut fra motpartens kredittvurdering, bransje og region i samsvar med artikkel 383 nr. 1 fjerde ledd i forordning (EU) nr. 575/2013 dersom følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Den tilnærmede verdien for kredittrisikotillegget er fastsatt ved at det er tatt hensyn til motpartens kredittvurdering, bransje og region som spesifisert i bokstav b), c) og d).
 - b) Kredittvurderingen er fastsatt ved at det er tatt hensyn til bruken av et forhåndsbestemt hierarki av kilder til interne og eksterne kredittvurderinger. Kredittvurderinger skal inndeles i risikoklasser, som nevnt i artikkel 384 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013. I tilfeller der flere eksterne kredittvurderinger er tilgjengelige, skal de inndeles i risikoklasser i samsvar med metoden for flere kredittvurderinger som angitt i artikkel 138 i nevnte forordning.
 - c) Bransjen er fastsatt med utgangspunkt i minst følgende kategorier:
 - i) Offentlig sektor.
 - ii) Finanssektoren.
 - iii) Andre.
 - d) Regionen er fastsatt med utgangspunkt i minst følgende kategorier:
 - i) Europa.
 - ii) Nord-Amerika.
 - iii) Asia.
 - iv) Øvrige deler av verden.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

- e) Den tilnærmede verdien for kredittrisikotillegget gjenspeiler på en representativ måte tilgjengelige kredittrisikotillegg i kredittapsbytteavtaler og kredittrisikotillegg i andre likvide handlede kredittrisikoinstrumenter, tilsvarer den relevante kombinasjonen av anvendbare kategorier og oppfyller datakvalitetskriteriene nevnt i nr. 3.
 - f) Hensiktsmessigheten til den tilnærmede verdien for kredittrisikotillegget fastsettes med henvisning til volatiliteten snarere enn dets nivå.
2. Når motpartens kredittvurdering, bransje og region vurderes i samsvar med nr. 1, skal beregningen av den tilnærmede verdien for kredittrisikotillegget anses å være hensiktsmessig for en regional eller lokal myndighet på grunnlag av kredittrisikotillegget for den berørte offentlige utstederen dersom ett av følgende vilkår er oppfylt:
- a) De regionale eller lokale myndighetene og staten har samme kredittvurdering.
 - b) Det foreligger ingen kredittvurdering for de regionale eller lokale myndighetene.
3. Alle opplysninger som anvendes for å fastsette en tilnærmet verdi for kredittrisikotillegget, skal være basert på pålitelige data som er observert på et likvid toveismarked som definert i artikkel 338 nr. 1 annet ledd i forordning (EU) nr. 575/2013. Det skal foreligge tilstrekkelige data til at det kan fastsettes slike tilnærmede verdier for kredittrisikotillegget for alle relevante løpetider og for de historiske periodene nevnt i artikkel 383 nr. 5 i nevnte forordning.

Artikkel 2

Identifikasjon av LGD_{MKT}

For å fastslå motpartens tapsgrad ved mislighold (LGD_{MKT}) med henblikk på beregningen av kravene til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisiko i samsvar med den avanserte metoden for en motpart som krever anvendelse av en tilnærmet verdi for kredittrisikotillegget, skal institusjonene anvende en verdi for LGD_{MKT} som er forenlig med de fastsatte LGD -verdiene som markedsdeltakere vanligvis anvender for å utlede implisitte verdier for misligholdssannsynlighet fra de markedsobservasjonene av kredittrisikotillegget som er brukt for å fastsette tilnærmet verdi for kredittrisikotillegget for den berørte motparten i samsvar med artikkel 1.

Artikkel 3

Kvantitative grenser for antallet av og størrelsen på kvalifiserte porteføljer

1. For å oppfylle kriteriet om et begrenset antall mindre porteføljer omhandlet i artikkel 383 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal alle følgende vilkår være oppfylt:
 - a) Samlet antall transaksjoner som ikke er omfattet av metoden med interne modeller (IMM), men som er underlagt kravet om dekning av kredittverdijusteringsrisiko, skal ikke overstige 15 % av det samlede antallet transaksjoner som er underlagt kravet om dekning av kredittverdijusteringsrisiko.
 - b) Størrelsen på hver enkelt motregningsgruppe som ikke er omfattet av metoden med interne modeller, men som er underlagt kravet om dekning av kredittverdijusteringsrisiko, skal ikke overstige 1 % av den samlede størrelsen på alle motregningsgrupper som er underlagt kravet om dekning av kredittverdijusteringsrisiko.
 - c) Den samlede størrelsen på alle motregningsgrupper som ikke er omfattet av metoden med interne modeller, men som er underlagt kravet om dekning av kredittverdijusteringsrisiko, skal ikke overstige 10 % av den samlede størrelsen på alle motregningsgrupper som er underlagt kravet om dekning av kredittverdijusteringsrisiko.
2. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav b) og c) skal en motregningsgruppes størrelse tilsvare motregningsgruppens eksponering på misligholdstidspunktet beregnet ved hjelp av markedsverdimetoden nevnt i artikkel 274 i forordning (EU) nr. 575/2013, idet det tas hensyn til virkningene av motregning i samsvar med artikkel 298 i nevnte forordning, men ikke til virkningene av sikkerhetsstillelsen.
3. Ved anvendelsen av nr. 1 skal en institusjon for hvert kvartal beregne det aritmetiske gjennomsnittet av minst månedlige observasjoner av forholdet mellom følgende:
 - a) Antall transaksjoner som ikke er omfattet av metoden med interne modeller, og samlet antall transaksjoner.
 - b) Den individuelle størrelsen på den største motregningsgruppen som ikke er omfattet av metoden med interne modeller, og den samlede størrelsen på alle motregningsgrupper.
 - c) Den samlede størrelsen på alle motregningsgrupper som ikke er omfattet av metoden med interne modeller, og den samlede størrelsen på alle motregningsgrupper.

4. Dersom kriteriet angitt i nr. 1 ikke er oppfylt ved to påfølgende beregninger som nevnt i nr. 3, skal institusjonen anvende den standardiserte metoden angitt i artikkel 384 i forordning (EU) nr. 575/2013 for å beregne kravene til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisiko for alle motregningsgrupper som ikke er omfattet av metoden med interne modeller, og underrette vedkommende myndigheter.

5. Vilkårene fastsatt i nr. 1 skal anvendes på individuelt, delkonsolidert eller konsolidert grunnlag avhengig av omfanget av tillatelsen til å benytte metoden med interne modeller omhandlet i artikkel 283 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikkel 4

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 12. mars 2014.

For Kommissjonen

José Manuel BARROSO

President
